

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogorskiego

26 We wtorek, 18 stycznia 2022 r., w Galerii Biblioteki Uniwersytetu Zielonogorskiego odbyło się otwarcie wystawy prof. Marcina Berdyszaka z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Autor zaprezentował instalację pt. *Ślepy traf*. Realizacja Marcina Berdyszaka to instalacja, która podnosi problem bezgranicznej wiary w wiedzę i naukę. Jest jedną z najcenniejszych zdobyczy ludzkiej aktywności, której wykorzystanie dla gatunku ludzkiego i planety budzi coraz częściej etyczne i moralne rezultaty jej wykorzystania, czego dowodem jest współczesny świat. Prezentowana praca nie daje odpowiedzi, ale jedynie wskazuje na problem słusznego gromadzenia wiedzy, a tym jest właśnie Biblioteka Uniwersytecka. Kuratorem wystawy była dr Janina Wallis, starszy kustosz dyplomowany.

Janina Wallis

MARCIN BERDYSZAK

Urodzony w Poznaniu w 1964 r. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Włodzimierza Dudkowiaka oraz z rzeźby w pracowni prof. Macieja Szańkowskiego w PWSSP w Poznaniu w 1988 r. Od 1989 r. związany z Akademią Sztuk Pięknych w Poznaniu, a obecnie Uniwersytetem Artystycznym w Poznaniu. Pracuje na stanowisku profesora zwyczajnego i prowadzi pracownię działań przestrzennych na Wydziale Rzeźby. W latach 1999-2002 prodziekan Wydziału Edukacji Artystycznej w ASP w Poznaniu. W latach 2002-2008 pełnił funkcję prorektora ds. studenckich i współpracy z zagranicą. Rektor Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu w latach 2008-2016.

Członek Stowarzyszenia Artystyczno-Edukacyjnego Magazyn, którego jest współzałożycielem wraz z Tadeuszem Wieczorkiem, Piotrem Pawlakiem i Wojciechem Nowakiem.

Zajmuje się instalacją, obiektem, rysunkiem, multimediami i malarstwem. Swoje prace prezentował na różnych wystawach zbiorowych i indywidualnych między innymi w Polsce, Niemczech, Słowacji, Czechach, Bośni i Hercegowinie, Rosji, Ukrainie, Finlandii, Austrii, Szwecji, Japonii, Meksyku, Węgrzech, Wielkiej Brytanii, Litwie, Szwajcarii, Izraelu, Korei Południowej, Gruzji i USA.

Brał udział w licznych spotkaniach i konferencjach dotyczących edukacji artystycznej.

Zrealizował kilkadziesiąt warsztatów autorskich w kraju i zagranicą. Jego prace znajdują się w licznych kolekcjach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą.

27

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

ANTONI CYGAN

Urodzony w 1964 r. w Zabrze. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Zamiejscowym Wydziale Grafiki w Katowicach. Autor kilkunastu wystaw indywidualnych. Brał udział w licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jest autorem kilku cykli Drogi Krzyżowej w świątyniach w Zabrze, Gliwicach, Licheńiu oraz w Suzuka (Japonia). Zajmuje się również projektowaniem wnętrza kościołów. Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach w latach 2012-2020. Obecnie jest zatrudniony na stanowisku profesora w ASP w Katowicach, gdzie prowadzi Pracownię Rysunku. Mieszka i pracuje w Zabrze.

Wybrane realizacje:

- _Projekt wnętrza kościoła, projekt zakrystii, ołtarzy, autorstwo 27 obrazów, polichromia kilkunastu rzeźb; Kościół p.w. św. Pawła Apostoła; Zabrze; 2011-2021
- _Projekt wnętrza zakrystii, autorstwo 2 obrazów: Archikatedra Chrystusa Króla; Katowice; 2017
- _Zestanie Ducha Świętego, olej na płótnie; 220x400 cm; Parafia św. Pawła; Zabrze; 2017-2018
- _Wniebowzięcie NMP, Malowidło na sklepieniu Kaplicy Matki Bożej; Parafia św. Pawła; Zabrze; 2017
- _Dwa obrazy ołtarzowe Archanioł Michał (190x105 cm) oraz Święta Rodzina (250x144 cm); Kościół p.w. Michała Archanioła; Lwów Sichów, Ukraina; 2018-2019
- _Marszałek Senatu Wojciech Trąbaczewski; olej na płótnie; 110x80; Galeria w Gmachu Sejmu Rzeczypospolitej; Warszawa; 2018
- _Marszałek Sejmu Olga Krzyżanowska; Gmach Sejmu Rzeczypospolitej; obraz przeznaczony do Sali im. Olgi Krzyżanowskiej; 2021
- _Tryptyk ołtarza głównego w kościele p.w. św. Maksymiliana Kolbe; Gardawice; 100/110/100x200; Olej na płótnie; 2021
- _Projekt wnętrza, wyposażenia oraz realizacja 21 obrazów; Kaplica w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym; Katowice; 2017-21

fot. Marek Lalco

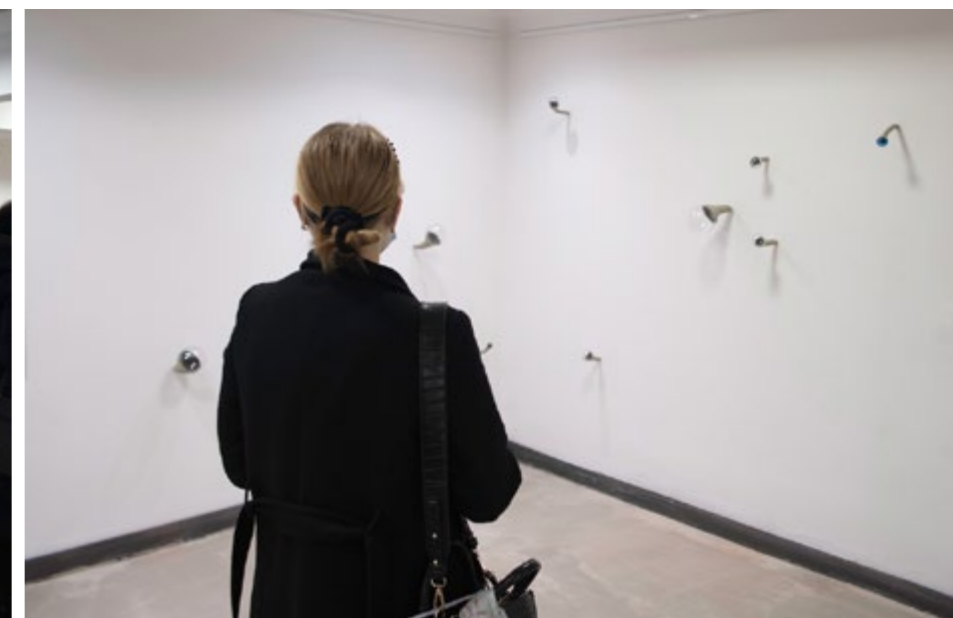
WYSTAWA KOLEKCJA INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH, CZ. II: MŁODA KADRA

Kuratorzy: Marek Lalko, Lidia Głuchowska

W Galerii Rektorat można było oglądać drugą część wystawy poświęconej twórczej od ponad roku Kolekcji Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tym razem zaprezentowane zostały prace młodej kadry, z których część wzbogaci istniejący już zbiór, obejmujący dotychczas ok. 20 obiektów. Tak jak poprzednio, wystawiane dzieła reprezentują szerokie spektrum technik i stylistyk oraz różne dziedziny sztuk wizualnych - malarstwo, instalację i multimedia - odnoszące się do tematyki do indywidualnych i zbiorowych doświadczeń egzystencjalnych.

Po klasyczne formy malarskie sięgają **Liwia Litecka** i **Cezary Bednarczyk**. W serii *Ptaki* (2019) stworzonej przez młodą artystkę w konwencji iluzjonistycznych martwych natur holenderskich *trompe l'oeil* malowanych na desce, ich martwe ciała ukazane na tle tkanin ułożonych na kamieniach, mają sprawiać wrażenie pograżonych we śnie i jakby ponownie przywoływanych do życia, wynoszonych ze sfery materii do świata wiecznej duchowości. Z kolei **Cezary Bednarczyk** w swych metaforycznych kompozycjach olejnych na płótnie stworzonych w tym roku (*We The People* i *Zanikanie*, 2022), podejmuje refleksję na ciemnych stronach ludzkiej natury, manifestujących się ze szczególną siłą w obecnych czasach - zawiści, zezwierzęcenia, wszechobecności i nagłości śmierci - niekiedy bliskich i bardzo młodych, którzy masowo odchodzą, a śladem ich istnienia pozostają już tylko fotografie.

Fotografia jako symbol utrwalania wspomnień jest także inspiracją dla **Kacpra Będkowskiego**. Z tego, w czasach cyfryzacji powszechnie stosowanego i „sprofanowanego”, medium wizualnego nie korzysta on jednak bezpośrednio, lecz za pomocą udrapowanych potyskliwych tkanin tworzy imitacje zdjęć morza w formie pocztówkowym. Siłą jego minimalistycznych prac z serii *Wspomnienia z wakacji* (2022) jest gra z iluzją optyczną - to, co na fotografii byłoby płaskie, tu jest przestrzenne i w oglądzie pod różnym kątem prezentuje się coraz to inaczej, tak, jakby fale i zarys horyzontu obserwowane były w naturze.

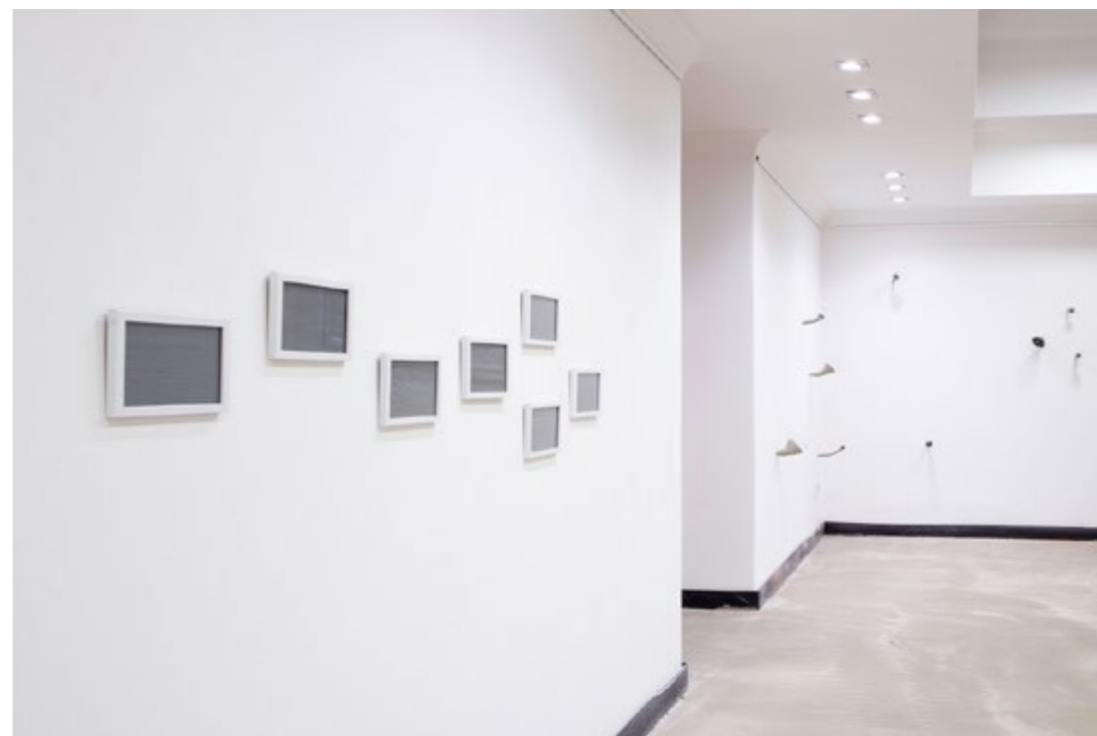
fot. Marek Lalko

Refleksja na temat zagarniania natury przez sztukę i sztuki przez naturę jest także tematem instalacji **Konrada Juścińskiego**, przedstawiającej *Organizmy - instrumenty* (2018) wykonane z wydrążonych tykw i naciągniętych na nie strun z żyłki. Mimo że uwiecznione na fotografii, wywołują one efekt synestezyjny, gdyż można odnieść wrażenie, iż umieszczone na tle mchu i grzybów oble organiczne, lecz zarazem regularnie zgeometryzowane konstrukcje lada moment, pod wpływem wiatru, rozbrzmia dźwiękiem, a jego powiew przyniesie oglądającemu zapach z lasu.

Pokrewny na poziomie semantycznym, choć osiągany za pomocą innych mediów przekaz, niesie praca **Karoliny Spiak** *10 oddechów* (2008-2019). Jest to zestaw obiektów o różnych wymiarach, wykonanych z dmuchanego szkła i poxiliny, nieco przypominających banki mydlane, lecz w przeciwieństwie do nich stabilnych i nieulatujących w powietrzu. Ten paradoks skojarzeniowy artystka wykorzystuje w sposób ambiwalentny - z jednej strony w miejscach skaz powstałych przy wypalaniu szkła grawerując „trwały” tekst, z drugiej - poprzez fragmentaryczność jego składni - eksponując efemeryczny charakter myśli, komunikacji i emocji.

W porównaniu do omówionych wcześniej prac multimedialna realizacja **Katarzyny Smugarzewskiej** ma charakter najbardziej „interwencyjny” w sensie społecznym i odnoszący się w czytelny sposób do realiów czasów pandemii. Trzy obiekty jej autorstwa zatytułowane *Strefa intymności* to popiersia manekinów, na których twarzach specjalnie zaprojektowane uprząże podtrzymują maski ochronne, stając się wieloznacznym sygnałem przymusu i zniewolenia, odnoszącym się zapewne i do kwestii wolności słowa. Będący uzupełnieniem tej instalacji film *(Nie)ważne* ukazuje zdjęcia kilkuset maseczek ochronnych sfotografowanych w różnych miejscach. To, co jeszcze niedawno było towarem deficytowym, szybko staje się śmieciem, przywodzącym na myśl aktualny dyskurs o ekologii. Ukazana w skali makro i zmnożona w toku projekcji maska urasta do rangi symbolu współczesności...

Lidia Gluchowska

WYSTAWA INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH UZ NA 4 DESIGN DAYS 2022 REDESIGN W SZTUCE ARTYSTYCZNEJ I PROJEKTOWEJ

Design jest konsekwencją zainteresowania sztuki światem zewnętrznym. Inspirację do tworzenia artyści znajdują w otoczeniu - odwołują się do gotowych przedmiotów i adaptują je na cele artystyczne za pomocą wypracowanych przez siebie metod pracy. Innym sposobem działania jest przetwarzanie zużytych elementów, artystyczny recykling oraz nadawanie wybranym obiektom nowego życia - w formie małych form meblarskich czy to prac artystycznych. Na prezentowanej wystawie mamy do czynienia także z fascynacją historycznym liternictwem, typografią czy badaniem wybranych przedmiotów przez pryzmat światła. Wśród obecnych na targach prac pojawiają się też te, które są wynikiem zainteresowania i zgłębiania obszaru nauki i biologii.

Marta Gendera

W dniach od 27 do 30 stycznia 2022 r. w Międzynarodowym Centrum Kongresowym w Katowicach na tegorocznej edycji targów 4 DESIGN DAYS określanych jako największe w tej części Europy święto architektury, designu i nieruchomości, kadra pedagogiczna, pracownice artystyczne i projektowe Instytutu Sztuk Wizualnych, Wydziału Artystycznego, Uniwersytetu Zielonogórskiego zaprezentowały wystawę zatytułowaną *REDESIGN w sztuce artystycznej i projektowej*.

Wystawa jest wynikiem m.in. współpracy badawczo-projektowej z firmami zewnętrznymi i prezentuje projekty z wykorzystaniem nietypowych materiałów recyklingu - turbin wiatrowych, we współpracy z Przedsiębiorstwem Wielobranżowym Anmet Andrzej Adamcio. Projekty i prototypy zrealizowano w myśl zasady redesignu. Koncepcje poszukują nowej funkcji dla skrzydeł turbin wiatrowych wykonanych z włókna szklanego i żywicy.

Na wystawie pojawiły się również projekty zespołu PETarda Design - wzornicze formy z filców PET dla komfortu akustycznego wnętrz, realizowane dzięki konkursowi "Klakson - Impuls dla Innowacji" CPiTT UZ, przy współpracy z firmą abiLine.

fot. Wiktoria Mirecka

fot. Anna Owsian, Anna Wojciechowska

Na wystawie zaprezentowano prace artystów, pracujących w Instytucie Sztuk Wizualnych:

Paweł Andrzejewski - *Outside*; 100x70 cm; 2022; pianka; druk pigmentowy.

Radostaw Czarkowski - Projekt Wingsy - projekcja jednego z elementów większego cyklu instalacji land art, opartych w swym założeniu na konstrukcji wykreowanej z pojedynczego i powielonego modułu, jakim jest skrzydło turbiny wiatrowej.

Miroslaw Gugała - Realizacja autorska kaligrafii na skrzydle turbiny wiatrowej.

Marek Lalko - Obiekt wykonany z elementu powiększalnika Axiomał la Filtr pomarańczowy. Dwie fotografie analogowe okrągłe 6 cm na materiale transparentnym. Źródło światła led.

Alicja Lewicka-Szczegóła - *Struktura biologiczna*; obiekt; technika własna; ok. 25x20x30 cm; złożony z miękkich modułów zawierających transparentne wydruki cyfrowe - obrazy fragmentów ciała i roślin. Obiekt podświetlony wewnętrznym światłem.

Paulina Komorowska-Birger - *POLSKI KRYSTAŁ*; 20x30x35 cm; szkło ołowiowe; szkło witrażowe kształtowane na gorąco. Praca z obszaru pytań o polską rzeczywistość.

Anna Owsian - *Refurniture* - stół okolicznościowy i siedzisko z elementów skrzydeł turbin wiatrowych. Meble zostały zaprojektowane w myśl zasady redesignu. Do realizacji form użyto materiału recyklingowego - fragmentu skrzydła turbiny wiatrowej. Organiczny kształt skrzydła posłużył jako inspiracja do realizacji mebli. Meble powstały przy współpracy z Przedsiębiorstwem Wielobranżowym Anmet.

Joanna Legierska-Dutczak - Panele i przegrody akustyczne z kolekcji *Smrek*; kolekcja inspirowana pejzażami Beskidów - smukłością, rytmem, strzelistością świerków; panele podwieszane - 120x240x0,9 cm; parawan akustyczny - 180x120 cm.

Na wystawie zaprezentowano także wybrane prace zrealizowane przez zespół z Koła Projektowego PETarda Design, autorstwa studentek Pauli Jarosz i Anny Wojciechowskiej - panele i przegrody akustyczne z kolekcji „Z inspiracji modernizmem” oraz Weroniki Paśnik - przegrody akustyczne z kolekcji „Minimal”.

W prezentacji wzięły udział również prace studentek II roku I st. *architektury wnętrz*, laureatek konkursu na projekt formy architektonicznej z elementów skrzydeł turbin wiatrowych: I miejsce: Weronika Paśnik, II miejsce: Nina Strzelecka, III miejsce: Ewa Kulewicz.

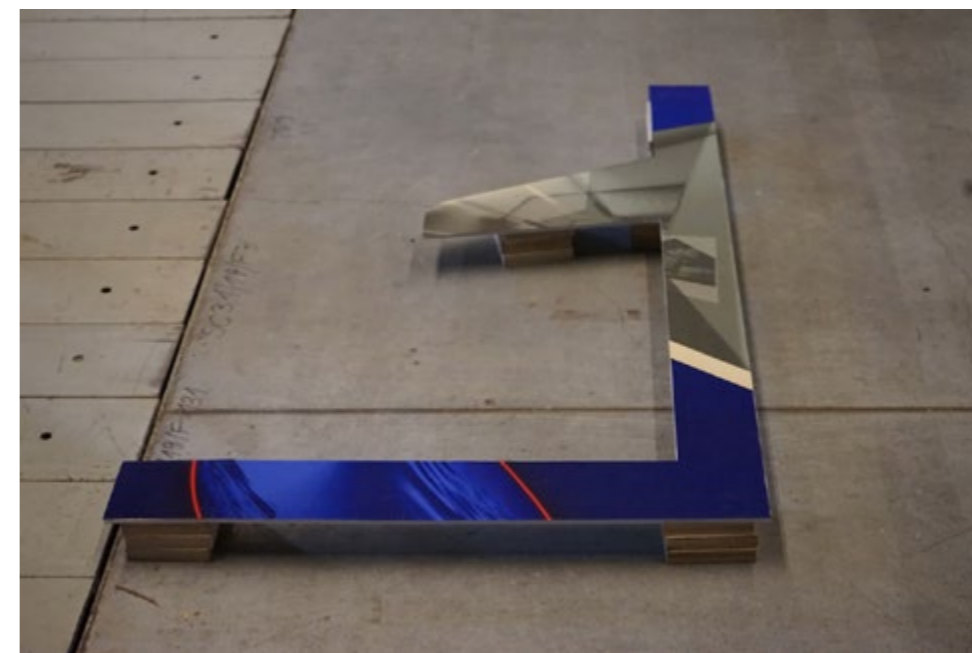
Przewodnikami po wystawie byli członkowie Koła Naukowego Studentów „Koła Projektowego” UZ, studenci II i III roku studiów I st. *architektury wnętrz*: Klaudia Bigaj, Nina Strzelecka, Martyna Skoczylas, Julia Sytyk, Ewa Kulewicz, Oliwia Olszewska, Wiktoria Mirecka, Jakub Zatwarnicki pod okiem opiekuna Koła - Joanny Legierskiej-Dutczak.

Wystawa cieszyła się dużym powodzeniem wśród wystawców, jak i zwiedzających. Nawiazywane kontakty są niezbędnym elementem rozwoju kształcenia zarówno na kierunkach projektowych, jak i czysto artystycznych.

Anna Owsian
Joanna Legierska-Dutczak

fot. Anna Owsian

fot. Anna Owsian

fot. Wiktoria Mirecka

OBRAZY (Z) PAMIĘCI

Marek Lalko

ĆWICZENIA O RZECZACH I CZASIE

Galeria Nowy Wiek
Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze
11.02–14.03.2022

Kurator wystawy
Alicja Lewicka-Szczegóła

Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze zaprezentowało zestaw prac Marka Lalko w ekspozycji zatytułowanej *Ćwiczenia o rzeczach i czasie*, która zgromadziła zarówno realizacje przygotowane w ramach zakończonego przewodu doktorskiego, będące w istocie próbą zmierzenia się z fenomenem czasu i pamięci w materii obrazu fotograficznego, ale także inne, wykraczające poza tak zarysowaną perspektywę. Kuratorka wystawy (a także promotorka), Alicja Lewicka-Szczegóła w swoich komentarzach wskazuje na konsekwencję w eksplorowaniu przez autora określonych obszarów - selektywności percepcji, tak charakterystycznej zarówno dla procesów pamięci, jak i obrazów fotograficznych oraz względnej trwałości tak uzyskiwanych obrazów i wiązanych z nimi treści.

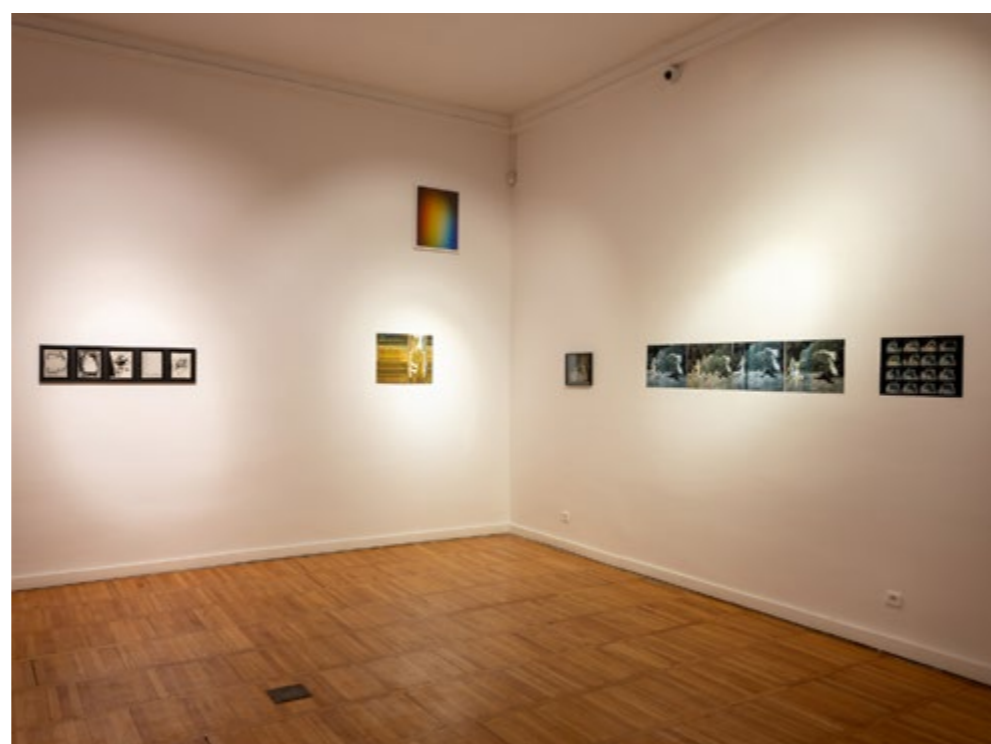
Fotografia jest sztuką, która harmonizuje szereg antynomicznych komponentów, asymiluje i uzgadnia przeciwstawne cele. Od samego początku usiłowaniami wiernej

dokumentacji rzeczywistości towarzyszyły próby twórczych modyfikacji obrazu, technika i automatyzm zderzały się z wrażliwością i indywidualizmem, klasyczne kryteria estetyczne wypierały eksperymenty formalne. Tak jest także z pracami Marka Lalko, w których znajdziemy ów dialektyczny splot oraz rozpoznanie, że sztuka jest nie tylko jedną z form symbolicznego komunikowania się, ale także polem reprodukcji usankcjonowanych mechanizmami kultury śladów - że jest specyficznym produktem pamięci zbiorowej, a więc tej pamięci, która zachowuje indywidualne doznania oraz jednostkowe wspomnienia. Tym samym artystyczna praktyka poza swoim kreatywnym potencjałem i estetycznym kontekstem generuje rekonfigurujący pole wiedzy dyskurs - eksponuje, utrwala i przekształca treść doświadczenia. Technologicznie udoskonalane narzędzia do produkowania i reprodukcji obrazów pomnażają, zagęszczają przestrzeń doświadczenia, ale także poszerzają residuum pamięci. Jednak w tym wypadku to gest twórcy przesądza o kształcie tego zasobnika, wyznacza tor możliwych interpretacji.

Celem współczesnych praktyk artystycznych tak mocno związanych z nowymi technologiami nie jest, jak zauważył Vilem Flusser, wytwarzanie dzieł sztuki jako atrakcyjnych przedmiotów, lecz raczej programowanie przeżyć. Tym samym te nowe narzędzia - poza wytwarzaniem iluzji (ładu, czasu, równowagi, rzeczywistości) - w istocie zmieniają świat. Marek Lalko, idąc tym tropem, świadomie eksploruje zakamarki indywidualnej pamięci. Jednocześnie eksperymentując z obrazem próbuje uzasadnić, że fotografia jest nie tylko artystyczną formą jego modyfikacji, ale i technologicznie rozwiniętym narzędziem kodowania informacji i wyzwiania afektów.

Fotografia została potraktowana przez niego jako wehikuł czasu - przenosi nas bowiem w świat miniony, odzyskuje dla nas „stracony czas” - ale także jako narzędzie dystansowania się wobec tradycyjnego wymogu adekwatności i mimetyczności poprzez eksperymenty z przetwarzaniem obrazu, nowe techniki i rekontekstualizację. Jej fizyczność a także mechanizm wielokrotnie już zostały przyrównane do procesów utrwalania treści w naszych umysłach. Zapisane na tradycyjnym nośniku obrazy fotograficzne ulegają bowiem podobnej erozji jak substraty naszej pamięci. Nawet jeśli są to początkowo złożone kompleksy zarejestrowanych układów przestrzennych przedmiotów adekwatnie oddające fenomenalną złożoność chwili, to wraz z czasem wyrazistość tych obrazów słabnie, kontury się zacierają, kolory blakną. Co prawda, nowe technologie umożliwiają ograniczenie strat, spowolnienie procesu rozpraszania się informacji, jednak jak dotąd nie znamy takiego nośnika, takiego rezerwuaru danych, który byłby absolutnie trwały. Dlatego czas nieubłaganie rozmywa obrazy, niezależnie od tego, czy analizujemy ich fizyczne substraty, czy też mentalne reprezentacje. Jednocześnie pozostają one jako fragmenty naszego wizerunku świata jednostkami sensu - stanowią gwarancję jego stabilności i trwałości.

Stąd tak ważną funkcję pełni utrwalanie obrazów jako tworzenie archiwum wyobrażeń, czy raczej konstruowanie imaginarium. W konsekwencji archiwizacja staje się nie tylko jedną z funkcji utrwalania treści poznawczych, ale także koniecznością zasilania pamięci zarówno w jej indywidualnym, jak i zbiorowym wymiarze. W praktyce artystycznej Marka Lalko powraca właśnie to przekonanie, jednak osadzone w nowoczesnej świadomości - dotyczące kreatywnej funkcji fotografii, jej intencjonalności (zarówno w obszarze twórczym jak i odbiorczym) oraz modyfikowalności. Jednocześnie obecne jest jeszcze nieco anachroniczne przeświadczenie, że technologicznie wzbogacone praktyki twórcze jedynie korygują

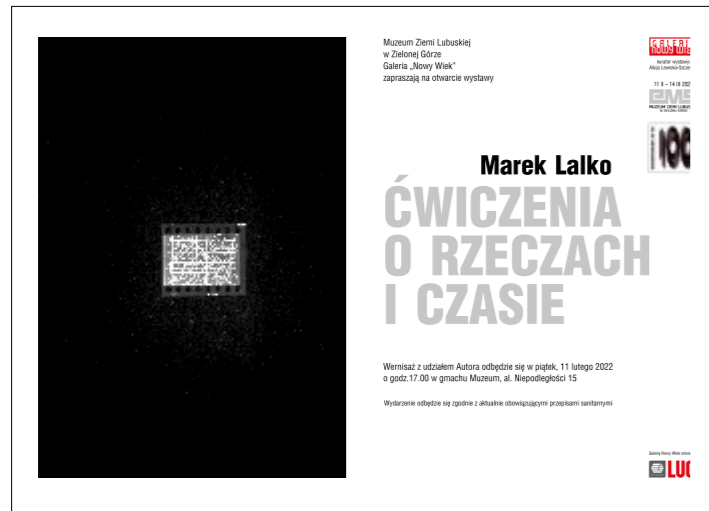
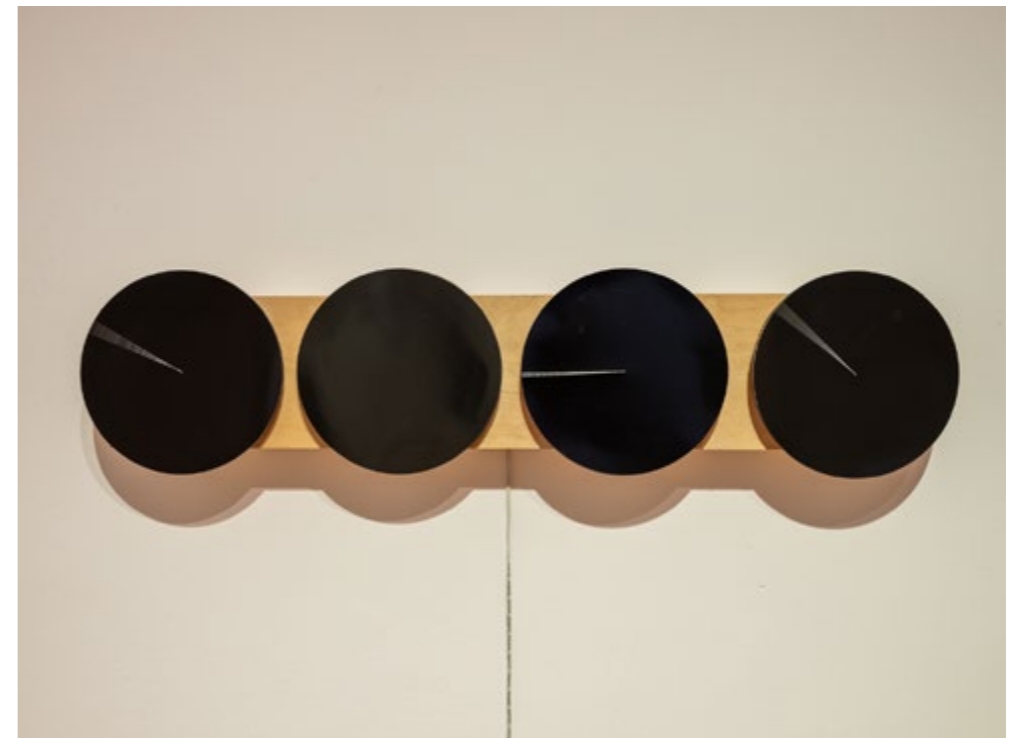
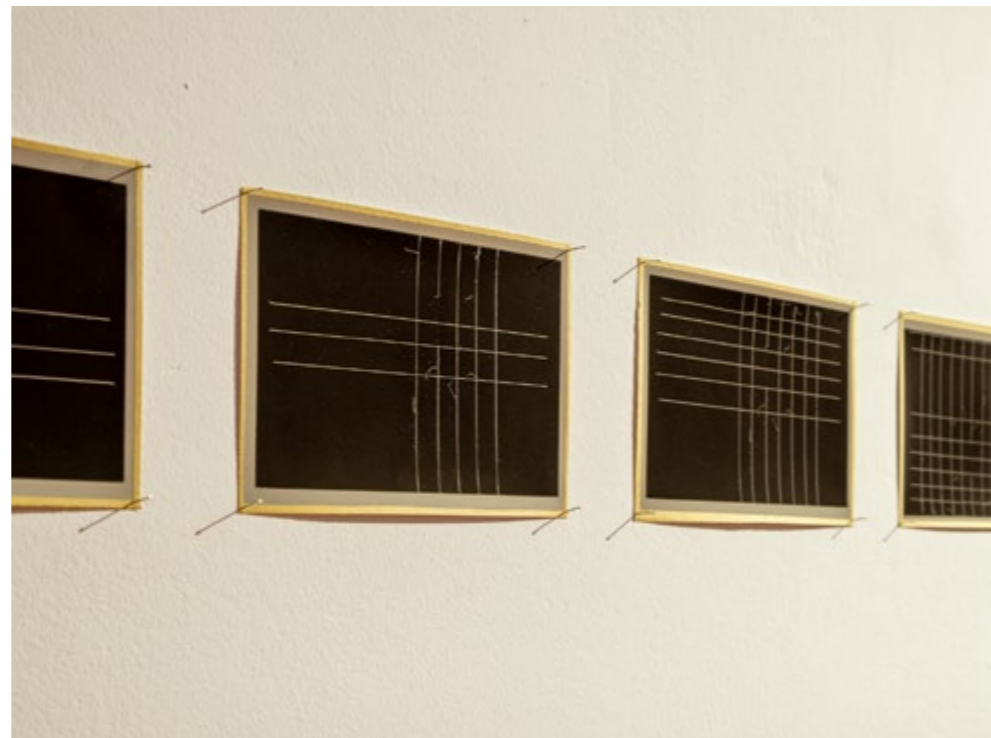

(na przykład estetycznie) dotychczasowe treści, nie zaś diametralnie zmieniają świat.

Dynamika technologicznych przemian w zakresie utrwalania i przechowywania obrazów jest tak duża, że zdaje się wygaszać wcześniejszą fascynację możliwościami ich modyfikacji i reprodukcji. Być może jest ona także paradoksalnie przesłanką tych wszystkich poszukiwań warsztatowych, które zwracają się ku nośnikom fotochemicznym jako podstawie eksperymentów wizualnych. Taki sposób sięgania do niejako „naturalnych” procesów miałby osłabić supremację cyfrowych obrazów. Stąd w niektórych pracach Marka Lalko dostrzec możemy ucieczkę od fotografii jako rezultatu „działania aparatu” do fotografii jako konsekwencji eksperymentu technicznego, co może być interpretowane jako próba zniesienia technologicznego reżimu, ale także doświadczenie z przygodnością związane z niekontrolowanymi procesami fizyko-chemicznej modyfikacji obrazu.

Artur Pastuszek

Marek Lalko (ur. 1974 roku w Sulęcinie), artysta sztuk wizualnych, nauczyciel akademicki. Absolwent grafiki oraz malarstwa na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obydwa dyplomy zrealizował postępując się medium fotograficznym. Dysertację doktorską pt. *Cytaty czasu i pamięci. Obiekty intermedialne* obronił na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu w 2020 r. Obecnie jest adiunktem w Instytucie Sztuk Wizualnych UZ, gdzie prowadzi II Pracownię Fotografii.

W latach 2018–2021 prowadził Galerię Rektorat UZ, jest kuratorem galerii fotografii "Na dole" w Instytucie Sztuk Wizualnych UZ. Od 2011 r. współpracuje z Fundacją Salony, gdzie prowadzi otwartą pracownię fotograficzną.

W swojej działalności artystyczno-edukacyjnej zajmuje się tradycyjną fotografią analogową oraz cyfrową, a także obrazem jako językiem sztuki. Fotografia i film pozwalają mu na poszukiwania nowego i obserwację w obrębie tego fascynującego medium. Sam zapis obrazu umożliwia odkrywanie nowych wymiarów przedstawienia obrazu zarejestrowanego mechanicznie.

Prace Marka Lalko są prezentowane na stronie: www.lalko.com

Obecnie nieobecni(e) 06.07.2021 (13:00)
 Biennale Grafiki 06.07.2021 (13:00)
 Galeria PWW w Zielonej Górze

Katsiaryna Kardash, fot. Tomasz Kielbicki

KATSIARYNA KARDASH – LAUREATKĄ KONKURSU ABSOLWENT EXTRA

Z radością informujemy, że laureatką w konkursie Absolwent Extra 2020/2021 z Wydziału Artystycznego została Katsiaryna Kardash - absolwentka studiów I stopnia na kierunku *grafika*, a obecnie studentka studiów II stopnia na kierunku *sztuki wizualne*. Laureatka otrzymała statuetkę z rąk rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Wojciecha Strzyżewskiego w uznaniu za swoje osiągnięcia artystyczne, organizacyjne, wyniki w nauce oraz za ocenę pracy licencjackiej. Promotorem części artystycznej pracy licencjackiej pt. *Obecnie nieobecni(e)* był dr Piotr Czech, a części teoretycznej pt. *Kandinsky, Malewicz, Rodczenko - o duchowości w sztuce* - dr Lidia Głuchowska.

Katsiaryna Kardash to początkująca artystka białoruskiego pochodzenia. Z wykształcenia - folklorysta, etnograf, grafik. Inspiracje do swoich prac czerpie z historii, tradycji, symboliki ludowej, własnych doświadczeń i przeżyć, próbując połączyć dwa światy przeszłość i współczesność, dziedzictwo i przyszłość.

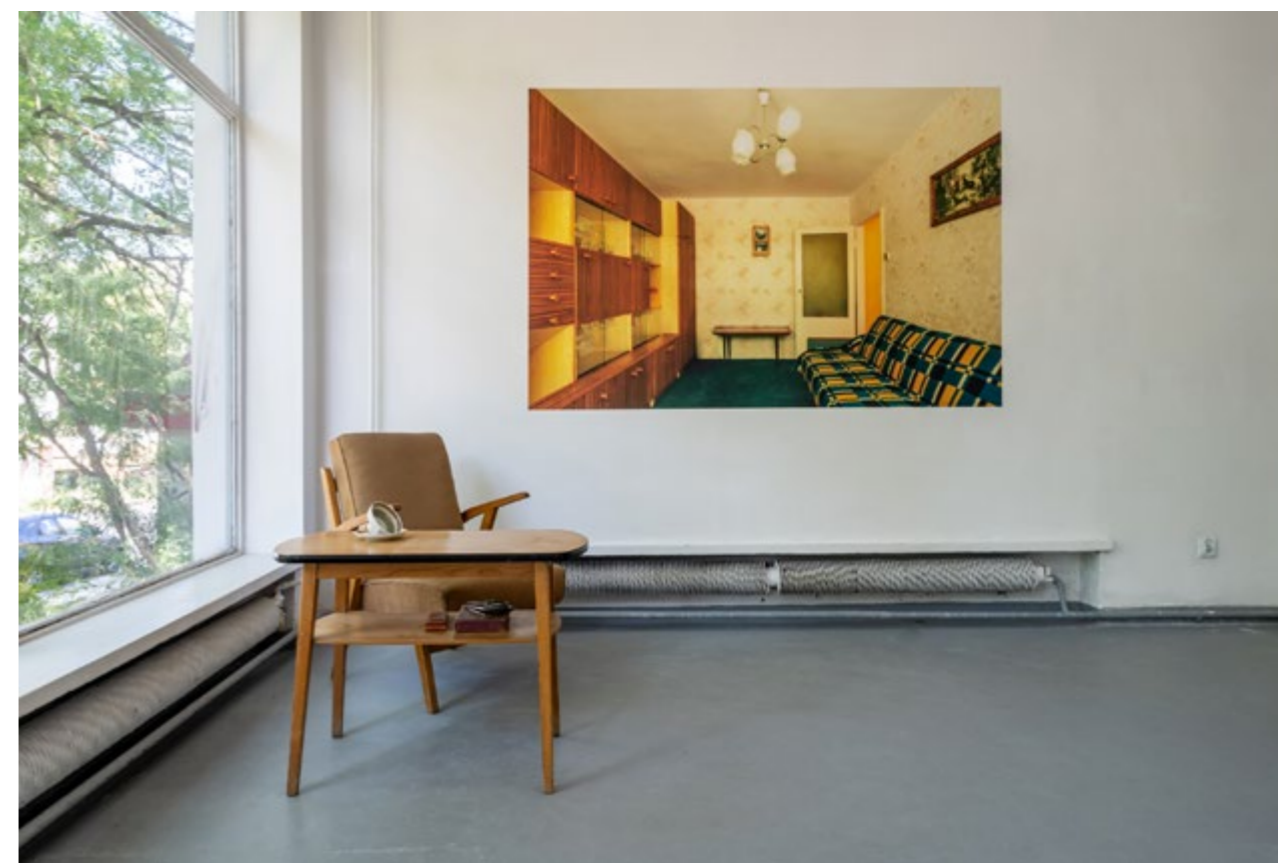
Poniżej fragmenty recenzji prof. UZ Heleny Kardasz:

Projekt *Obecnie nieobecni(e)* stanowi refleksję, odniesienie do obszaru doświadczania rzeczywistości przez

człowieka, w wymiarze egzystencjalnym. Katsiaryna Kardash przedstawia wielowątkową opowieść, w której pierwsoplanowe znaczenia budują dokumentalne fotografie wielkoformatowe. Wielomiesięczny przedział czasowy realizacji projektu pozwolił autorce na wykonanie zdjęć w różnych przestrzeniach opustoszałych mieszkań prywatnych. Kardash pogłębia refleksję o tytułowej nieobecności - poprzez punkt widzenia aparatu fotograficznego - dokonuje wyboru rejestrowanych fragmentów rzeczywistości w sposób uporządkowany. Przeważają ujęcia wykonane niejako do odbiorcy, i jednocześnie fotografowanego wnętrza - „na wprost”. Taki sposób widzenia przestrzeni poprzez fotografię zwraca uwagę na obraz destrukcji, potęguje odczucie pustki. [...]

Innym, istotnym elementem projektu *Obecnie nieobecni(e)*, jest wykorzystany przez autorkę sposób widzenia aparatu fotograficznego podczas rejestracji - „z góry”. [...] Fotografia przedstawia pokój, z drobnymi przedmiotami codziennego użytku rozrzuconymi w nieładzie. Przy stole stoi pusty wózek inwalidzki. Na podłodze wzorzysty dywan. Sposób widzenia autorki fotografującej przestrzeń „z góry” może odnieść uwagę odbiorcy na - „spojrzenie z oczu Boga”. [...]

Autorka w sposób bardzo przemyślany i umiętny, łączy różne formy wypowiedzi artystycznej, tworząc spójną znaczeniowo całość. Niewątpliwie, gest formalny Kardash intensyfikuje obszar mistycyzmu, pewien rodzaj uduchowienia wynikający między innymi z niejednoznaczności kreowanych sytuacji. [...] Wspólny obszar

Katsiaryna Kardash,
Grafika, Licencjat 2021,
Wystawa

dla fotografii, zgromadzonych przedmiotów i projektów druków, to między innymi „wyblakłość” - estetyka ciepłej i „przygaszonej” temperatury barwowej charakterystycznej dla dawnych zdjęć z końca XX w., przechowywanych na przykład w archiwach domowych. Dokonuje się swego rodzaju trwanie, pętla, gdy „przeszłość przeobraża się w przyszłość” (obraz wideo), a odczuwanie terażniejszości jest wyłącznie pozorne - o czym mówi tytuł projektu. [...]

Wystawy i nagrody:

1. Biennale Grafiki Studenckiej *Bunt XI* - Poznań 2019;
2. Open Call *Transgresja* w Gieszynie 2019;
3. Open Call *Fala* Poznań - Zielona Góra 2019;

4. Konkurs dla młodych artystów I edycja *A co z wartościami?* III nagroda w kategorii fotografia Wrocław, Centrum Historii Zajeżdźnia 2019;
5. Stypendium naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego 2019/2020;
6. Wystawa indywidualna *SCHEDA* galeria PWW Zielona Góra 2020;
7. XII edycja konkursu *Portret 2020* Wyróżnienie - To Dobry Kurs, Warszawa 2020;
8. Wystawa pokonkursowa *Granice wolności* centrum kultury Agora, Wrocław 2020;
9. Wystawa zbiorowa *Wiśniowa 10/2* Galeria Nad - Pod na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu 2021;
10. Wystawa indywidualna *Obecnie nieobecni(e)* galeria PWW, Zielona Góra 2021;
11. Konkurs dla młodych artystów II edycja *A co z wartościami?* I nagroda w kategorii fotografia Wrocław, Centrum Historii Zajeżdźnia 2021.